

Příběhy nové kultury

Výstava portrétů a příběhů lidí z celé ČR, kteří žijí udržitelně, občansky aktivně a v blízkém vztahu s přírodou... Výstava mapující příběhy lidí, kteří jsou inspirací pro ostatní... Výstava, u níž se na vzniku několika příběhů podílely herečky Zdeňka B a Michaela K... Výstava vzniklá v rámci mediálně-vzdělávacího projektu Učíme se

příběhy iniciátorek Lenky Papadakisové a Kateřiny Jonášové. Více lze nalézt na www.ucimesepribehy.cz. (hh)

„Akademický pankáč“ Štěpán Málek na fotografii z výstavy

blízké okolí

Sídlíště Invalidovna - umění ve veřejném prostoru (beton a kámen)

Minule jsme se na tomto místě věnovali keramice (dosud nejpochetněji zastoupenému druhu veřejné plastiky na sídlíšti Invalidovna), tentokrát dáme prostor betonu a kameni (kterého tady také bývaly spousty)...

Vydáte-li se do divadla cestou kolem dnes jediného dětského hřiště na sídlíšti, nemůžete minout betonovou prolézačku od J. Vacka (první obrázek). Název této prolézačky není znám, v odborných kruzích se pro podobné typy vžil označení „kyčelní kosti mamuta“, ale to není až tak důležité. Mnohem zajímavější je fakt, že betonových prolézaček různých prapodivných tvarů, více či méně abstraktních, působících jako volné umělecké objekty, tu u pískovišť bývalo mnoho. Postupně však jedna po druhé mizely,

stejně jako pískoviště, a tak je dnes tato jediná, která ve veřejné prostoru z 60. let zůstala, proto si ji důkladně prohlédněme nebo třeba i prolezme...

Druhá pěkně utajená prolézačka v podobě slepice či kuřete od E. Haragsimové (druhý obrázek) se dochovala v prostoru neveřejném, v křoví areálu bývalé školky, a její osud je nyní v rukou developerů či snad skupiny nadšenců a nostalgiků...

Vydáte-li se do divadla cestou kolem hotelu Olympik, za určitých příznivých okolností byste si mohli všimnout „Řeky“ – krásné abstraktní kamenné plastiky od M. Zeta (třetí obrázek), ale většinou si asi nevšimnete, protože je téměř dokonale obrostlá okrasnou zelení...

Mnohé údaje o dalších veřejných plastikách a jejich autorech v širší oblasti sídlíšti Invalidovna a nejen tam je možné najít na stránkách www.vetrelciavolavky.cz. (hh)

Prolézačky

Řeka

Občasník Divadla Kámen, vydává Divadlo Kámen, o.s., Nekvasilova 625/2, 186 00 Praha-Karlín
www.divadlokamen.cz, info@divadlokamen.cz, tel. 775 718 470

zprávy

Prázdniny 2014

S určitou kamennou jistotou lze říci, že divadelní prázdniny se letos nekonaly.

Bechyně 19.7.

Na návsi v Sudoměřicích u Bechyně jsme si při příležitosti oslavy 70. narozenin loutkáře pana Brůčka a v rámci devátého Divadla na návsi krásně zahráli Ras al Chajmu. Úplně regulérní linky (herci, hudba, prostor, ...) ...

Náplavka 22.7. a 27.7.

Ve veřejném prostoru na populární pražské vltavské náplavce u Bajkazyly jsme společně s DJ Mishkinem uvedli první a druhý kamenný mluvený stand-up na mikrofon s minimalistickou improvizací. Úplně, úplně večer...

Hronov 6.8.

Ve velkém sále v divadle A. Jiráka na festivalu v Hronově, v úplné sestavě včetně mamutofonu jsme si dvakrát užili hru Mamut mamut. Rozpořování některých diváků vedlo až k individuálním žádostem o scénáře mnohých her Divadla Kámen. Úplně regulérní desátá účast...

Dobřichovice 17.8.

V rezidenci křížovníků v Dobřichovicích si na koncertu skupiny Temperament 430 nazvaném 101+2 začel ze starých hudebních slovníků a zákona č. 89/2012 Sb. Petr Odo. Úplně nový občanský zákoník... (hh)

úvodník

Pražské autorské divadlo pro hledající diváky

Takhle to v poslední době říkáme. A co tím vlastně myslíme?

Hrajeme především ve svém pražském studiu a jsme rádi, že tomu tak je. Prahu považujeme za zajímavé a otevřené město, v němž a kolem něhož žije mnoho umělecky zaměřených tvůrců i diváků.

Autorské divadlo přistupuje k mnohým složkám své práce „autorsky“. Pro nás v Divadle Kámen je zásadní, že pracujeme a hledáme osobně za sebe. To platí pro všechny – od režiséra, herců a hudebníků po výtvarníky či produkci. Samozřejmě to neznamená, že bychom se bránili vnějším

vlivům nebo dobrému řemeslu, naopak, svůj osobní vklad na nich stavíme. Tvoříme za sebe a díky tomu se můžeme opravdově setkávat s náročnými a hledajícími diváky.

Hledající diváci jdou do divadla proto, aby se toho večera alespoň nepatrně posunuli ve svém osobním hledání, aby se jim v nějakém smyslu něco nového pootevřelo. Přirozeně nemusejí (raději snad ani nemají) hledat poznatky popsatelné slovy. V podstatě dělají totéž, co herci – osobně tvoří, poznávají a prožívají. Podkladem je jim k tomu to, co lze nazvat konkrétním divadelním představením, tj. pečlivě strukturovaný osobní setkání s konkrétními živými herci, jejich vnímáním a jejich neviditelnými příběhy. (Petr Odo)

rozhovor

Rozhovor s režisérem Petrem Odem M především o nové hře...

Petře O, proč se bude nová hra jmenovat Dopis poslaný poštou?

Názvy se rodí nějak samy, takže si nejsem jistý, proč zrovna takhle... Dopis je zajímavé médium, člověk ho pošle a... Může ho poslat správně, tj. na správnou adresu a správnou poštou, nebo také chybně, tj. buď na nesprávnou adresu nebo nesprávnou poštou. Nebo si můžeme myslet, že jsme ho poslali chybně, ale pak zjistíme, že to tak asi mělo být... Na knize Thomase Pynchona Dražba série 49, k níž se hra vzdáleně vztahuje, mě mimo jiné zaujala existence paralelních poštovních systémů, například oficiálních i nezávislých, podivně celoplošných i podivně pomístních, vytvářejících dojem pořádku či průhlednosti i netajících se obskurností, neurčitostí, nejistotou.

Petře O, na co se v této hře může těšit věrný „kamenný“ divák, například?

Snažíme se dále rozšiřovat meze svobodného hereckého výrazu, aniž bychom tím zamlžovali důslednost „kamenné“ režijní vize. Jinými slovy: snažíme se o stále intenzivnější a hlubší tvůrčí spolupráci herců a režiséra. Z tohoto pohledu Dopis logicky navazuje na Mamuta mamuta, tentokrát ovšem bez regulérní hudby.

Petře O, a na co se v této hře může těšit nový „kamenný“ divák, například?

Například na moderní českou poezii Jana Vladislava, Jana Nedbálka a Pavla „Chroustjasse“ Votického. Tedy: samozřejmě si nebudeme hrát na recitaci, ale poezie bude pro Dopis zásadní.

Petře O, proč vlastně Odo?

Druhé jméno jsem si vybral po svatém Odovi z Cluny. Odo byl v dobách svatého Václava jedním z hlavních budovatelů Clunyského kláštera, v němž a kolem něhož vzniklo pro nás dnes asi nepředstavitelně silné středisko reformované křesťanské víry a kultury. Mimochodem, o Odovi osobně se toho ani moc neví, jsou známy spíše výsledky jeho práce. Šťastný člověk, řekl bych, obdařený

obdivuhodnými duchovními i manažerskými dary. No, leccos se o něm také ví nebo tuší, mnohé je mi blízké a leccos méně, ale prostě jsem se ho opovážil požádat, aby na mě trochu dohlédl.
(ptala se Helena H)

historka

Malý P Tisíc příběhů

Je tisíc příběhů, které prožívá malý P každý den. Tisíc obrázků se mu honí hlavou a spojuje je na tisíce myšlenek. Jedna honí druhou a tisíce honí první. Mají své otázky jako své odpovědi celkem vhodně uspořádané v logickou změť životního kréda. Používají se navzájem pro tvorbu nových a nových myšlenek tisíckrát přežvýkaných stejnými ústy, ač ne ústy malého P.

Jsou velká ústa, a ta žvýkají nás všechny na Zeměkouli jako žvýkačku, lepší nás všechny k sobě v sourodou hmotu, ač bychom si tak moc přáli být odlepeni, i když nevíme, v jak přesně velký lepenec. Lepence jsou vůbec

nejlepší věc na cestování. Obsahují několik docela zábavných chutných či nechutných složek a dokonale drží pohromadě, o to víc, jsou-li několik hodin, dnů či let staré. Nevíme přesně, jak dlouhá je naše doba spotřeby, ale nevědomky sázíme na to, že asi co nejkratší, a to i přes to, že tradice trvá taková léta, jež si stěží dokážeme představit. Docestujeme k moři a myslíme si, že jsme na konci světa.

Tam si malý P sedne na břeh a spořádá svůj vhodně vyspravený lepenec. Chuťové buňky mu nastartují novou vlnu tisíců myšlenek, které mu domalují jeho už tak vyšperkované krédo. Třikrát se otočí v tureckém sedu na zadku a vydá se k opačnému břehu Zeměkoule. (Barbora)

rozhovory

Několik otázek položených hercům účastnícím se připravované hry Dopis poslaný poštou, jejíž premiéra se odehraje v únoru 2015:

1) O čem je pro tebe Dopis?

2) Co v něm ty sám/sama například řešíš?

Zdeňka B

1) Pro mě je to jednoduše hra o vztazích. O vztazích na pracovišti, mezi přáteli, mezi nepřáteli, mezi cizími i známými lidmi. Mezi lidmi, kteří se nám časem odcizí a mezi lidmi, kteří se nám časem přiblíží. Také ale o vztahu, který si vede každý člověk sám se sebou! Je to tak jednoduché, až je to bizarní...

2) Řeším si tolik věcí, že jsem na většinu z nich už zapoměla. Dalo by se ale říct, že v jádru si řeším možnosti svého vlastního chování v daných situacích a v daných vztazích. Řeším si, jak se v dané situaci chovat, jak co říkat, proč a jak to vůbec dělat! Paradoxně si ve hře řeším to, co si řeší každý člověk ve svém osobním životě... Jo, je to paradoxní, až je to bizarní!

Jan A

1) Je to téma vědomosti a vědomosti, bytí v jiných dimenzích a nevyhnutelnosti osudu. Či snad karmy? Jak moc je nám předurčen sled událostí v našem životě a jaká je naše možnost je změnit - jestli tu možnost vůbec máme?

2) Jestli mám možnost něco ve svém životě změnit nebo mohu jen útrpně sledovat dění kolem sebe a jen si sledování tohoto trpkého filmu zpříjemňovat nějak ... nějak ... prostě ... nějak ...

Kris S

1) Do hry jsem vstoupila teprve před pár dny, takže ji ještě nedokážu pojmut obšírněji. V tuhle chvíli je to pro mě hlavně hledání... uvnitř role, vnější postavy (matky), ale i hledání vztahu k ní.

2) Přemýšlím o různých formách mateřství a bezpodmínečné lásce. O vývoji a posunu. O cestě a ne-nacházení.

Vít M

1) Je to zase zajímavý pokus s běžnější činohrou. Nevyskytuje se tam tolik minimalismu a surrealismu a vše je takové obyčejné, interakce vycházejí víc z běžného života. A to je taky zajímavý.

2) Moje role se ozvláštňuje, když jsem ztracený ve městě. Když člověk pronikne hlouběji, je zajímavé pozorovat, jak se člověk ztratí a jak to potom uvnitř řeší.

Lenka Ch

1) O nejednoznačnosti lidského konání, chování a povah.

2) Nejednoznačnost jakékoli situace. Jak moc záleží na našem pohledu na situaci a jak moc jsme sami schopni si jej ovlivnit.

Jan P

1) Téma, které v tom vidím, je mimo jiné také o rezistenci ke změně.

2) Zkoumám, jakými způsoby lze dominovat jevištnímu prostoru, ovládat svojí energií ostatní, a jak si tu dominanci udržet, když jste pod tlakem okolností.

(ptala se Helena H)

P: The sun is good.

T: Slunce je dobré.

P: The wind is good.

T: Vítr je dobrý.

P: The earth is good.

T: Země je dobrá.

P: The wind blows over the earth, which is enlightened by the sun.

T: Vítr fouká přes zemi, která je osvětlena sluncem.

P: Or, in other words, which is enlightened by the rays of the sun.

T: Nebo, jinými slovy, která je osvětlena paprsky slunce.